

вата си на единъ камъкъ и заспало като агне. Тогава тръгнѣхъ по бързо, за да стигнѣхъ по-скоро при него да не би да го ухапи нѣкоя отровна змия. Азъ скоро слѣзохъ отъ върхѣтъ и взехъ да приближавамъ къмъ Стефанча. Въ това врѣме азъ чухъ крясъкъ отъ птица. Като поразгледахъ наоколо, видѣхъ, че надъ Стефанча се вие черенъ орелъ и се спуща право надъ него. Азъ истрѣпнѣхъ отъ страхъ и нададохъ викъ, колкото ме гласъ

държи. Подъ сѣнката на едно дърво стоеше единъ ловець съ пушка и копой. Като чу гласѣтъ ми, той скочи изведнѣжъ и се приближи къмъ мене. Азъ му показахъ орела и той бърже замѣри съ пушката си къмъ него и го свали мъртавъ на земята.